

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Horis Canonicis Juxta Rubricas Breviarii Romani ritè recitandis - In qua etiam ipsæ Rubricæ Notis brevibus illustratæ, & Martyrologij Romani nomina suis Accentibus signata continentur, Ad Faciliorem Discentium Vsvm Ac Prixin

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Titulus I. De Cæremonijs in Matutino observandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48333](#)

*Beata Viscera MARIAE Virginis, qua portaverunt eti
Parris Filium. Et beata ubera, qua laetaverunt Christum
Dominum. Pater noster. Ave MARIA. cui Orationi Leo
remissionem culparum in Officio recitando commissarum
indulxit.*

P A R S III.

DE CÆREMONIIS IN
OFFICIO DIVINO PUBLICO
CANTATO OBSERVANDIS.

Hactenus, quæ ad privatam Horarum Canonicarum citationem pertinent, explicata sunt. Restat nunc, quoniam non pauci Sacerdotes ad Horas easdem publicè, in Choro recitandas obligantur, pro uniformitate servandæ etiam, quæ Cæmoniæ tunc observandæ sint, breviter hac quarta parte indicetur. Antequam autem hoc præstatur, nosse velim Lectorem, quod omnia, quæ hic dicentur ex Cæmoniali & praxi Romana fuerint desumpta, quæcum sit Matrix & Magistra Ecclesiarum, meritò illi potius quam aliis Ecclesiis se accommodant, qui ad peculiares Liturgias vel Ordinis consuetudines (quas non tolli à Cæmoniali Romano, neque à Rubricis Breviarij, teste Gavanto s. n. c. 2. n. 1. saepius declaravit Sacra Congregatio, modò non ita pugnant cum universa Ecclesia, ut peritiorum judicio nonnullus laudabiles videantur) non obligantur.

T I T U L U S I.

DE CÆREMONIIS IN MATVTINIS
OBSERVANDIS.

I. **E**t si Matutinum, prout ordinariè in locis Chorum habentibus cantatur, nunquam in Pluviali cantari debet; eò quod Pluvialis usum Rubricæ Missalis tit. 19. non tantum in Vesperis & Laudibus concedant; quia tamen in aliquibus Ecclesiis Chorum ordinarium non habentibus moratur, ut aliquoties in anno Matutinum solemniter, perinde ac Ve-

ac Vesperæ, cantetur, ideo in tali casu tolerari potest hæc consuetudo, & Pluvialis usus adhiberi, & tam in vestitu, quam egressu Officiatoris, & accessu ad Altare, & locum sibi præparatum eadem observari, quæ in Vesperis solemnibus paulò post tit. 3. observanda dicentur.

II. Ubi ergo ad locum sibi destinatum venerit Officior, stans capite dextero versus Altare dicit secretò, *Pater, Ave, Credo.* Quibus completis signans sibi pollice dextræ manus labia parvo signo Crucis, altiori voce cantat: *Domine labia mea.* deinde *DEVS in Adiutorium:* quod cum dicit, facit sibi signum Crucis à fronte ad pectus, & sic permanet stans, donec per Chorum cantatum sit Invitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus:* & Hymnus. Dum cantatur in Psalmo: *Et procidamus ante DEVUM:* vel in loco suo, vel, si commodè id fieri non possit, in infimo gradu Altaris, si propinquum sit, flectit cum omnibus aliis (nisi consuetudo habeat, ut profundè tantum se inclinet) & ad verba: *Ploremus ad Dominum:* iterum surgit. Cum cantatur Versiculus: *Gloria Patri;* aut etiam in Hymno nominatur SS. Trinitas, profundè se inclinat, & ad *Sicut erat* iterum se erigit.

III. Intonatâ Antiphonâ primâ (vel à se, prout Cærimoniale Episcoporum l. 2. c. 6. præscribit: vel ab alio, prout alicubi mos habet) sedet, donec tres Psalmi primi Nocturni cum Antiphona ultima fuerint cantati; tum enim ubi Versiculus fuerit inchoatus, & ipse cum omnibus aliis surgit, intonat *Pater noster,* & reliquum secretò dicit. Interea vero is, qui lectionem primam dicturus est, cum Cæmoniario (aut ejus Substituto) ad legile accedit, & caput profundè versus Officiatorem inclinans canit, *Iube Domne, non Domine benedicere* (nisi sit Episcopus, qui Officiatoris munere fungitur, tunc enim ob dignitatem Cæmoniale l. 2. c. 5. *Iube Domine cantari præcipit*) cui Officiator stans benedit, dicique *Benedictione perpetua,* dictoque *Amen* à Choro, sedet. Lector vero interea Lectionem distinctè & devotè in tono consueto cantat, ac in fine ad *Tu autem Domine* (non Domne, quia ad DEUM hæc voces diriguntur) genuflet. Cui Chorus respondet: *DEO gratias:* & mox Responsorium subjungit.

IV. Finito Responsorio, dum, qui secundam Lectionem dicit,

dicit, iterum canit: *Iube Domne benedicere*: ipse quoque Officiator iterum surgit, & detexto capite Benedictionem impertitur; quod & similiter ad reliquas Lectiones observat. Circa finem verò tertij Nocturni pluviale (si priùs eodem non sit indutus) coloris tempori & officio convenientis accipit, & duobus Acolythis candelabra, alijs duobus vero librum portantibus, & coram ipso exhibentibus, ut in Vesperis, stans nonam Lectionem præmisso Versu *Iube Domne benedicere* (cui proximus Assistens benedit dicens: *Ad Societatem &c.*) cantat, & eâ finitâ præintonat Hymnum *DEVM laudamus*, genuflectens tamen ad Versum *Te ergo quæsumus*: quo finito, si separetur Matutinum à Laudibus canit *Dominus vobiscum*, Orationem diei, repetitóque *Dominus vobiscum*, postquam Cantores *Benedicamus Domino* cecinerunt, unâ cum Ministris à Choro discedit.

TITULUS II.

DE CÆREMONIIS IN LAUDIBVS ET MINORIBVS HORIS OBSERVANDIS.

I. **E**T si Laudes in Choro sine legitima causa à Matutinis separari non debeant; si tamen ex tali causa separare eas necesse sit, in ijsdem cantandis eadem prorsus Cæremoniæ observandæ erunt, quæ in Vesperis sequenti titulo explicabuntur, cùm quoad recitationem Psalmorum, Capitulorum, Hymnorum, Antiphonarum, incensationem plenam Vesperis convenienter.

II. In reliquis minoribus Horis nulla ordinariè solemnitas adhibetur; sed id solum ad Officiatorem pertinet, ut *Pater & Ave* (aut etiam *Credo* in Prima) secretò dicat, post *DEVS in Adiutorium*, & post Psalmos & Antiphonam etiam Capitulum, ac tandem post Versiculum Responsorio brevi subiunctum *Dominus vobiscum*, Orationem, ac repetitio *Dominus vobiscum*, *Benedicamus Domino* cum *Fidelium anima*, aut interjectis in Prima Versibus canat; uti & Versiculum cum Oratione ad Antiphonam B. Virginis, quâ omnis Hora terminata clauditur, pertinentie.

TITU